

**ת"פ 30524/04 - מדינת ישראל נגד רנה רשות בתי קפה בעמ' גולן
בנעוטה**

בית דין אזרוי לעובדה בניצרת

ת"פ 30524-04-13

לפני:

כב' הנשיה ורד שפר

מדינת ישראל
עו"י ב"כ: עו"ד ישראל שנידרמן

- 1 רנה רשות בתי קפה בעמ'
- 2 גולן בנעוטה
עו"י ב"כ: עו"ד יניב נשיא

החלטה

1. הנואמת הנה רשות מסעדות שבבעלותה בין היתר מסעדת בראש פינה, והנאשם הינו הבעלים והמנהל של הנואמת.

כנגד הנואמים הוגש כתוב אישום בו נטען שהעסיקו שני עובדים שהעסיקתם הסתיימה בחודשים يول אוגוסט 2010, וזאת מבלתי שילמה להם עם סיום העסוקתם פדיון חופשה כדי, לפחות עד לחודש Mai 2011, ובכך בוצעה עבירה בנגד לסעיפים 10 ו - 28(א) (2) לחוק חופשה שנתית תש"א-1951.

2. הנואמים הלו מלכתחילה מספר טענות מקדמות, בגדדן טענת זוטי דברים, וכן בקשה לבטל כתוב האישום מכוח טענת הגנה מן הצד על בסיס קיומה של אכיפה ברורנית.

לענין טענת האכיפה הברורנית ביקשו הנואמים כי בית הדין יורה למאשימה לספק להם שורה של נתונים אודות פועלות האכיפה שבוצעו בעת הרלבנטית בבעלי עסק אחרים באיזור בו פועל עסקם בו הועסקו העובדים בקשר אליהם הוגש כתוב האישום.

בהחלטה שניתנה זה מכבר נדחתה טענת זוטי הדברים קטינה בגין יש לבטל את כתוב האישום עוד לפני ההקראה, ובית הדין הורה למאשימה לספק שורה של נתונים אודות פועלות האכיפה שבוצעו ובכך קיבל בחלוקת את בקשת הנואמים בעניין זה.

עמוד 1

לאחר שספקו על ידי המאשימה נתונים חלקיים שלא עלו בקנה אחד עם הוראות בית הדין, הודעה, לבסוף, כי בתקופה שהוגדרה כרלבנטית, דהיינו בין השנים 2010 עד 2013, נפתחו ברחבי הארץ 241 תיקי חקירה בגין חשד לביצוע עבירות של אי תשלום פדיון חופשה, מתוכם 18 תיקים באיזור הצפון, ולמעשה נערכה ביקורת אחת בלבד בראש פינה, והוא בעסקה של הנאשמה, זו אשר בעקבותיה הוגש כתוב האישום בו עסוקין.

לאור העובדה האמור, יחד עם טענתם שדווקא בעסקה של הנאשמת נערכו שירות ביקורת ונבדקו היבטים רבים של העסקת עובדי הרבים, וכל אלה הניבו אך ו록 את כתוב האישום בו עסקין שמתיחס לאירוע תשלום פדיון חופשה לשני עובדים זמניים - טענים הנאשימים כי יש לבטל את כתוב האישום כבר כתע שכנ דין בנסיבות שפורטו כדי להעיד על התנצלות לה טענו מלכתחילה, ולאורה לקבוע כי עסקין באכיפה בררנית שמצדיקה הגנה מן הצד.

3. המאשימה, מצדה, הגיבה בתגובה ארוכה בת 11 עמודים, שרובם המכريع ציטוטים של פסיקה הנוגעת לטענת אכיפה בררנית, חלקם רלבנטיים לענייננו וחלקם אינם, ובמספר טענות שהשתרעו על מחצית העמוד טענה כי אכיפה חלקית אינה מעידה בהכרח על אכיפה בררנית והיא נגזרת של כוח אדם ושיקולים עניינים נוספים.

עוד טענה כי גם העובדה שרשימת עובדי הנאשمة ארוכה והוגש כתוב אישום ביחס לעבירה אחת בגין שני עובדים אינה מחייבת כל מסקנה שהיא,DOI בכר שהמעמיד נכשל במילוי חובותיו כלפי עובד אחד.

לבסוף, בבקשת המאשימה ליתן ביטוי לחזקת תקינות המעשה המנהלי בכלל ובמיוחד מקום בו עסקין בהעמדה לדין.

4. أكدים את המאוחר ואומר כי חרף העובדה שההתנהלות הדינית מצד המאשימה בתיק זה מקוממת, כפי שכבר ציין בית הדין בהחלטות קודמות, וחרף הנסיבות נסיבות העניין שמעוררות אינוחות בלשון המטה ומקומות חשש בלתי מבוטל לקיום שיקולים שאינם מן העניין שהיו כרוכים בפעולות שקדמו להגשת כתוב האישום בעניינו, לא מצאתו שהוכחה התשתית הנדרשת לצורך ביטול כתוב האישום כבר בשלב זה, בשל הגנה מן הצד.

זאת, מהnimוקים המctrברים הבאים -

א. ככל שמדובר בטענה לביטול כתוב אישום בשל אכיפה בלתי שוויונית של הדין, נפסק כי: "החלטת רשות התקביעה להעמיד לדין פלוני ולהימנע מהגשת כתוב אישום נגד אלמוני, החשוד במעורבות באותו פרשה, אינה מלמדת, החשודים המעורבים באותו אירוע מבוססת על שיקולים הטוען לכך להראות כי הבדיקה בין מטרת פסולה, וכיוצא באלה בדברים" [ראו, למשל, ע"פ 7659/15 הרוש נ' זרים, גישה שרירותית,

מדינת ישראל (פורסם בנבזה) (20.04.2016).

לצד זאת נקבע, כי "אין מניעה שרשויות האכיפה תתויננה לעצמן מדיניות אכיפה, מכוחה יקבעו הנחיות וככלים לאבחנה בין נאים, יחד עם זאת, הטוען לאכיפה בררנית אין חיב להציג על מנת פסול, העומד ביסוד החלטתה של הרשות בנושא העמדה לדין, וגם אם הרשות התנהלה בתום לב, עשויה התנהלות מעין זו להיות גנואה באפליה פטולה והאיסור אינו על אכיפה המבוססת על שיקולים זרים או הפליה בלבד, אלא אף על אכיפה חלקית הנובעת משרירותיות גרידא [ראו, למשל, ע"פ 6833/14 נפאע נ' מדינת ישראל (פורסם בנבזה) (31.8.2015)]."

ב. בעניינו, אכן עומדת למאשימה חזקת תקינות המעשה המנהלי, והגמ' שמהעובדות שכבר הוצגו עליה תמונה המעוררת סימני שאלה, הרי שראשית, עדין לא ניתן לומר שכל טענותיהם העובדיות הרלבנטיות של הנאים הוכחו, ושנית, גם מקום בו ניתן למוד על קיומה של אכיפה שאיננה שוויונית הרי שעדיין יש לקבוע שהמניע שבבסיסה איננו מן העניין, ויש לתת הזדמנות לרשות המינהלית, שהנטול עובר אליה, להראות כי האכיפה, אף שהיא נראית בררנית, בפועל היא מתבססת על שיקולים עניינים בלבד, שיש להם משקל מספיק כדי לבסס עליהם את ההחלטה. (ראו, לעניין זה, בג"ץ 6396/96 זקן נ' ראש-עיריית באר-שבע, נג(3) 289 (1999)).

לשון אחרת, כדי שיבוטל כתוב האישום עקב מסקנה בדבר קיומה של אכיפה בררנית, יש לקבוע, לאחר שנפרשת תשתיית ראייתית מלאה,

כי סמכות האכיפה הופעלה נגד אחד ולא נגד אחרים, ללא כל טעם טוב להבינה ביניהם. יש לבדוק, אם כן, האם האכיפה מבדילה בין שווים או בין שונים והאם הרשות הבחינה ביניהם על יסוד שיקולים עניינים (ראו עניין זקן שאוזכר לעיל).

בעניינו, מעבר לנתונים מעוררי תמייה ואולי חשש - שבhem לכארה יש כדי להבהיר את הנטול מאשימתה, לא קיבלה היא הזדמנות להרים את הנטול ולהראות כי הופעלו שיקולים עניינים, או כאלה אינם חריגים ממתחם הסבירות.

ג. עוד יוער, כי על פי ההלכה הפסקה, גם מקום בו מוכחת הטענה של אכיפה שאיננה שוויונית, הרי שהסעד של ביטול כתוב האישום, שמור למקרים חריגים, בהם לא ניתן לרפא את הפגם באמצעות חריפים פחות, כגון תיקון כתוב האישום, או הקלה במידת העונש. [ראו, לעניין זה, למשל, ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ (פורסם בנבזה, 10.09.2013)].

5. אשר על כן, הטענה לפיה יש לבטל כתוב האישום כבר בשלב זה בשל הגנה מן הצד נוכח קיומה של אכיפה בררנית - נדחית לעת הז.

התיק נקבע להקראה ליום 29/01/17, בשעה 12:00.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ז, (20 דצמבר 2016), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.